

frem. Det er alligevel tydeligt, at Mindretallet ikke venter, at man skal faa en saadan Mand, og saa mener Mindretallet, at hvis man ikke kan faa en saadan Mand fra Erhvervene, skal man tage en Mand, som tidligere har været Konsul, som har været i Konsulatskarriøren, som kender til Erhvervsforhold og har økonomisk Forstaaelse. Det er muligt, at en saadan Mand findes og er at foretrække for dem, som er indenfor Udenrigsministeriet, i Centraladministrationen, men det er noget, som maa overlades til Udenrigsministeren. Jeg gad vide, hvilken Udenrigsminister der vilde kunne gaa ind paa at lade sin Ret med Hensyn til Udnævnelsen af denne Direktør begrænse. Dertil er yderligere at bemærke, at Direktøren i Udenrigsministeriet har ikke alene med de økonomiske Forhold at gøre, men har i alt Fald nu for Tiden meget med andre Ting at gøre, f. Eks. alt det, der vedrører de sønderjydske Forhold, og han har med Forhold at gøre, som ogsaa er af Betydning rent politisk med Hensyn til Folkenes Forbund. Men en Mand, der skal kunne sammenfatte det erhvervspolitiske og det økonomiske Liv i en Enhed, maa have politisk Forstaaelse og kan ikke være udgaet af en enkelt Erhvervsgrænse, han maa staa over det hele, maa kunne sammenfatte det hele, han maa have det, man kalder politisk Evne. Derfor er ogsaa alle i Kommissionen enige i det, som ogsaa er udtrykt i Lovforslaget, at, om jeg saa maa sige, det første Departement i det nye Udenrigsministerium skal hedde det politisk-handelspolitiske Departement; det er det, som Vægten lægges paa: det politisk-handelspolitiske. Det har Mindretallet ikke villet opgive, at det skal være politisk-handelspolitiske.

Der foreslaas altsaa oprettet forskellige nye Afdelinger under Udenrigsministeriet. Der er saaledes Retsafdelingen, hvis Chef bliver ligestillet med Chefen for den politisk-handelspolitiske Afdeling, dog saaledes, at naar Direktøren har Forfald, bliver det Chefen for den politisk-handelspolitiske Afdeling, der bliver hans Stedfortræder. Retsafdelingen faar med det rent retslige Forhold at gøre undtagen det egentlig folkeretlige, idet man har ment, at der i Udenrigsministeriet burde være en særlig sagkyndig i folkeretlige Spørgsmaal; der oprettes altsaa en særlig folkeretlig Stilling med et Kontor sideordnet med Retsafdelingen. Dernæst er der Presseafdelingen, Pressebureauet. Paa dette Punkt har Kommissionen delt sig paa

samme Maade som med Hensyn til Ministerens frie Ret til at udnævne en Direktør, saaledes at de samme, som vil hævde Ministerens frie Ret, holder paa, at Pressebureauet skal ligge under den politisk-handelspolitiske Afdeling og ikke være en selvstændig Afdeling, idet man mener, at dette Pressebureau bør være tjenende i Forhold til disse udenrigsministerielle Sager og ikke være en selvstændig Afdeling ved Siden af den politisk-handelspolitiske Afdeling og Retsafdelingen, der der staa frit med sit eget Initiativ. Der er, som sagt, altsaa det samme Flertal i Kommissionen herfor som for Ministerens Ret til frit Valg af Direktør. Dermed er ikke sagt noget om, at Pressebureauets Chef eller de Mænd, som arbejder sammen med ham, kommer i en ringere Stilling, idet der nemlig er Mulighed for, at Pressebureauets Chef kan stige til de højeste Stillinger baade i Udlandet og i Indlandet. Vi ser, at Pressebureauets tidligere Chef, Hr. Marinus L. Yde, nu er blevet Generalkonsul, og der er intet i Vejen for, at han kan blive Gesandt af første Grad og komme ind i alle mulige andre Stillinger, eller at de, som arbejder i Pressebureauet, kan komme ud som Presseattachéer og efterhaanden stige til hvilke som helst Stillinger paa dette Omraade. Det er selve Kærnen i Sagen, at man fremtidig ved Valget af de Mænd — ja, maaske ogsaa Kvinder, men altsaa de Personligheder, vi skal have i Udenrigstjenesten, ikke skal være bundet til dem, som har den tidligere officielle Uddannelse dertil, men de skal kunne tages, hvor de maatte findes, naar de menes at være egnede dertil, og man vil lægge Mærke til, at Pressebureauets Chef har det samme Bevægelsestillæg som Direktøren, Afdelingscheferne og Kontorcheferne, og som det vil ses, gaar Lovforslaget ud paa, at han kan forflyttes og have samme Chancer for at stige som alle de andre, foruden at han ogsaa har et Repræsentationstillæg paa samme Maade som Direktøren, Afdelingscheferne, Raadgiveren i folkeretlige Spørgsmaal og Oplysningsbureauets Chef. Vi maa altsaa fastholde, at Pressebureauet ikke kan blive en selvstændig Afdeling ved Siden af de andre store Afdelinger, men maa staa under den politisk-handelspolitiske Afdeling. Det er efter vor Mening en uomgængelig Nødvendighed.

Det helt nye, som Lovforslaget indeholder med Hensyn til Ministeriets Ordning, er Oplysningsbureauet for Erhvervene. Dette Oplysningsbureau er noget, man i lang Tid